

HABOS LÁSZLÓ

VERSEK

A végtelen vándora

Anyám halk sikolya röpönt
 a csendben,
 s megjelentem,
 én, a végtelenből érkezett vándor,
 egy szeretetre vágyó
 halálra ítélt,
 küzdeni öröklétemért e földön.
 Anyám ringatta bölcsőm
 a csendben,
 s felcseperedtem,
 én, a végtelenből érkezett vándor
 egy teremtoi álom
 vállalására,
 hogy képes az ember emberként élni,
 önzetlenül szeretni az öröklétéig.

Szólt a gong

Megszólalt az ezüst gong
 Nagyot szólt
 Csak az anyám ujjongott
 S kezdődött
 Ez a végtelen játszma.
 S játszottam
 Mindennap az élet-játékot,
 S fényt láttam
 S hangot hallottam magamban,
 Halkan szólt,
 Hogy legyek a fénynek társa.
 S vagyok
 Kiátkozott, elhagyott árva
 S a csendben
 Jövő időm rámszámolt.
 Ha szólt a gong

ember maradok

apám s anyám
 hallgatott a szóra
 lettem s vagyok

apám s anyám
 tanított a jóra
 kaptam s adok

apám s anyám
 a jövőm hol van
 hisz képmás vagyok

apám s anyám
 hallgatok a szóra
 s ember maradok

anyám

anyám mondj egy imát
 értem
 mert még mindig nem
 értem
 hogy a végtelennek
 miként lesz vége

anyám koptasd sajtó
 térded
 mert még mindig nem
 kértem
 időtlen hajlékot
 atyám tenyerében

BULÁNYI GYÖRGY

HAZAÉRKEZTEM**(RÉSZLET A NAPLÓBÓL)**

Haza érkeztem, odaát vagyok. Látom, várnak is már reám. Apám, anyám, korábban elhalt testvéreim: Ágoston és Laci és Marcsuka, meg a nagymamák és nagypapák.

A rendtársaim: Sík Sándor, a magyartanárom: Bátor, meg börtönbeli elítélt társam, Juhász Miklós; Bokorbeli testvéreim: az Andi, a Barna, a Gyszi bácsi, a Zsóka, a Hancz Laci meg a többiek. Megismerem őket. Örülnek nekem és én is nekik. Mondják: végre itthon vagy! Gyere, ülj asztalhoz! Igyál abból az új borból, amelyről Jézus is beszélt! Iszom boldogan. Ízlik.

És hol van Jézus? - kérdezem. Őt is láthatod mindjárt. Csak ne légy mohó, s érd be egyelőre velünk. Nem kérdeznek, mert mindent tudnak rólam, csak nekem újdonság itt minden, és kérdezek és kérdezek. Beszélgetünk és nincs idő.